

רע"פ 8316/05 - אילן סגל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8316/05 - ה'

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' דנציגר

המבקש: אילן סגל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן צו איסור פרסום

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

החלטה

השופט א' רובינשטיין:

רקע, בקשה ותגובה

א. המבקש הורשע בבית משפט השלום בחיפה (השופטת ח' הורוביץ) בת"פ 3424/03, בגין מגוון עבירות זיוף וגניבה ועוד. בגין נגזרה עליו ביום 28.7.04 תקופת מאסר כוללת של שמונה שנים ועשרה חודשים, וזו היתה בסופו של דבר תוצאת משפטו לאחר גלגול בבית המשפט המחוזי בחיפה (ע"פ 1593/04) ובבית משפט זה (רע"פ 8316/05).

ב. ביום 1.09.14, לאחר שהשתחרר המבקש ממאסרו, הגיש בקשה לצו איסור פרסום בדבר מקום עבודתו, מקום עמוד 1

לימודיו ומקום מגוריו. טעמו של המבקש הוא רצונו לפתוח דף חדש, מבלי שיהא עליו להתמודד עם ההשלכות של היות מידע זה נגיש לציבור.

ג. בתשובתה טוענת המשיבה, כי פרטי המידע שהתבקש לגביהם צו איסור פרסום אינם "פרסום בקשר לדיוני בית המשפט" שאליהם מתייחס סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המעניק סמכות לבית המשפט לאסור פרסום. שנית, לטענת המשיבה, גם אם פרטי המידע שלגביהם מבוקש צו איסור הפרסום נכללים בגדרי סעיף 70(ד), הוצאת צו איסור פרסום כמבוקש היא פגיעה לא מידתית באינטרסים לגיטימיים וחיוניים של מעסיקיו של המבקש, משכירי הנכסים שבהם הוא מתגורר, מוסד הלימודים שבו הוא לומד והציבור הרחב, שהמידע בו עסקינן הגיע אליהם מרצון המבקש. לעניין זה, טוענת המשיבה, כי אין זה נכון להעדיף את אינטרס המבקש לפרטיות על פני אינטרסים חיוניים של אחרים ושעניינם טובת הציבור. לבסוף, טוענת המשיבה כי בקשתו של המבקש נועדה כדי ששמו לא יקושר למעשים בהם הורשע במסגרת ההליך הפלילי; ביחס לכך, מציינת המשיבה כי צו איסור פרסום אינו יעיל למטרה זו, שכן המידע כבר הפך נחלת הכלל.

הכרעה

ד. אף כי ניתן במישור האנושי להבין ללבו של מי שמבקש לפתוח דף חדש ולהימנע באנונימיות ופרטיות ככל הניתן, אם אכן זהו רצון המבקש, חוששני כי משפטית אין ניתן להיעתר לבקשתו, וזאת מטעמים שיפורטו להלן. ראשית, כפי שטוענת המשיבה, על פני הדברים אין המידע נשוא בקשה נופל בגדר "פרסום בקשר לדיוני בית המשפט", ולכן אינו נכלל במסגרת סעיף 70(ד). שנית, גם אילו נכלל המידע בגדר "פרסום בקשר לדיוני בית המשפט", הוא אינו פוגע "פגיעה חמורה" בפרטיותו של המבקש, כנדרש לצורך מתן צו איסור פרסום לפי סעיף 70(ד).

ה. סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט קובע כי:

"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם."

העיקרון המנחה הוא עקרון פומביות הדיון, הבא לידי ביטוי בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. עקרון פומביות הדיון "הינו אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו. בשמירתו טמונה, כידוע, אחת הערובות העיקריות לתקינותו של ההליך השיפוטי, הן בתחום עשיית הצדק וברור האמת, הלכה למעשה, והן בתחום מראית פני הצדק קבל עם ועדה" (ראו ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק דינו של השופט - כתארו אז - א' מצא (1991)). נקבע גם כי היוצאים מן הכלל לעקרון פומביות זה יפורשו בצמצום, כך ש"לעולם תיטה הכף אל עבר פומביות הדיון" (ראו 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פסקה 25 לפסק דינו של השופט - כתארו אז - מ' חשין (1995)).

ו. ביחס לטעם הראשון שנמנה מעלה, כדי שבית המשפט יוכל להטיל צו איסור פרסום על מידע מסוים, על המידע להיות ב"קשר לדיוני בית המשפט". בענייננו, המידע עליו מבקש המבקש להטיל צו איסור פרסום אינו כזה, שכן לא רק שלא הופיע מטבע הדברים בפסקי הדין שניתנו בענייניו של המבקש, אלא שאף אינו קשור לעבירותיו. מידע זה לא היה - כמובן - בנמצא בעת שניתנו פסקי הדין בענייניו. המבקש עותר איפוא לצו איסור פרסום על פרטים של מציאות חיו, אשר אינם קשורים לעניינים הפליליים בהם היה מעורב ועליהם נשפט; אין זה מידע הקשור לדיוני בית המשפט.

ז. שנית, גם אילו נחשב המידע ל"פרסום בקשר לדיוני בית המשפט", אין בו כדי לפגוע פגיעה חמורה בפרטיות המבקש. לפי סעיף 70(ד) אין די בכך שמידע יהיה קשור לדיוני בית המשפט כדי שבית המשפט יוכל להטיל עליו צו איסור פרסום, אלא שעליו לעמוד בתנאי נוסף, ולענייננו - כי איסור הפרסום נחוץ "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" (וראו על"ע 1368/04 אפרתי נ' לשכת עורכי הדין (2004)).

ח. בענייננו מדובר במידע אשר בעולמנו אין פרסומו בחינת "פגיעה חמורה", והוא ככלל מן המידעים שאין אדם מן הישוב מסתיר אותם. בנוסף, וכפי שציינה המשיבה, באופן ספציפי מידע זה אף גלוי וידוע, ולדבריה ישנו אף ערך ב"ויקיפדיה" על שם המבקש, ולכן ממילא צו איסור פרסום לא יוכל להיות לו לעזר של ממש. בעולם המידע הווירטואלי הנגיש לכל, עיקרי הדברים הקשורים ברבים מאתנו הם נחלת הכלל, בצורה זו או אחרת.

ט. לפיכך, אין בידינו להיעתר לבקשה. אנו מאחלים ומייחלים כי שיקומו של המבקש יעלה יפה ולא ישוב לעבירות, ושתחל שנה וברכותיה.

ניתן היום, י"א בתשרי התשע"ה (5.10.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
